

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] hoc sit grauissimum omnium peccatorum? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

quia ipsa ignorantia est ei peccatum. Alio modo potest contingere sine culpa ipsius: puta cum doluit de peccato, sed non est sufficienter contritus. Et in tali casu non peccat sumendo corpus Christi: quia homo per certitudinem scire non potest, verum sit verè contritus. Sufficit enim, si in se signa contritionis inueniat, puta si doleat de præteritis, & proponat cauere de futuris. Si verò ignorat hoc quod fecit, esse actum peccati, propter ignorantiam facti, quæ excusat (puta si accessit ad non suam, quam credebat esse suam) non est ex hoc dicendus peccator. Similiter etiam si totaliter est peccatum oblitus, sufficit ad eius deletionem generalis contritio, vt infra dicitur*. Vnde iam non est dicendus peccator.

*Non cõple
uit morte
prædictus.*

ARTIC. V.

Vtrum accedere ad hoc sacramentum cum conscientia peccati, sit grauissimum omnium peccatorum?

482.

*4. d. 9. ar.
3 q. 3. q.
1. Co. 10.
2. 5. co. 3.*

*gl. interl.
ibi. in sen
tentia.*

AD quintum sic proceditur. Videtur, quòd accedere ad hoc sacramentum cum conscientia peccati, sit grauissimum omnium peccatorum. Dicit enim Apostolus primæ ad Corinth. 11. Quicumque manducauerit panem, & biberit calicem Domini indignè, reus erit corporis & sanguinis Domini. glos. ibidem*, Hoc est, ac si Christum occiderit, punietur. Sed peccatum Christum occidendum, videtur fuisse grauissimum. Ergo & hoc peccatum, quo aliquis cum conscientia peccati ad mensam Christi accedit, videtur esse grauissimum.

¶ 2 Præterea, Hieronym. dicit in quadam epist. Quid tibi cum fœminis, qui ad altare cum Deo fabularis? dic sacerdos, dic clerice, qualiter eisdem labijs filium Dei oscularis, quibus osculatus es labijs meretricis. Cum Iuda, osculo Filium hominis tradis. Et sic videtur fornicator ad mensam Christi accedens peccare, sicut Iudas peccauit, cuius peccatum fuit

fuit grauiſſimum. Sed multa alia peccata ſunt grauiora quàm peccatum fornicationis, & præcipue peccatum infidelitatis. Ergo cuiuſlibet peccatoris ad menſam Chriſti accedentis peccatum eſt grauiſſimum.

¶ 3 Præterea, Magis eſt abominabilis Deo immunditia ſpiritalis, quàm corporalis. Sed ſi quis proijceret corpus Chriſti in lutum, vel ſterquilinum, grauiſſimum reputaretur eiſ peccatum. Ergo grauius peccat, ſi ipſum ſumat cum peccato: quod eſt immunditia ſpiritalis. Ergo hoc peccatum eſt grauiſſimum.

SED contra eſt, quod ſuper illud Ioan. 15. Si non veniſſem, & locutus eiſ non fuiſſem, peccatum non haberent, dicit Auguſt. hoc intelligendum eſſe de peccato infidelitatis, quo tenentur cuncta peccata. Et ita videtur, hoc peccatum non eſſe grauiſſimum, ſed magis peccatum infidelitatis.

RESPONDEO dicendum, quodd (ſicut in ſeconda parte dictum eſt*) dupliciter aliquod peccatum poteſt dici grauius alio. Vno modo per ſe: alio modo per accidens. Per ſe quidem ſecundum rationem ſuæ ſpeciei, quæ attenditur ex parte obiecti. Et ſecundum hoc, quânto id contra quod peccatur, eſt maius, tanto peccatum eſt grauius. Et quia diuinitas Chriſti eſt maior humanitate ipſius, & ipſa humanitas eſt potior quàm ſacramenta humanitatis: inde eſt quodd grauiſſima peccata ſunt, quæ committuntur in ipſam diuinitatem: ſicut eſt peccatum infidelitatis & blaſphemix. Secundario autem ſunt graua peccata, quæ committuntur in humanitatem Chriſti. Vnde & Matthæi 12. dicitur, Qui dixerit verbum contra Filium hominiſ, remittetur ei: qui autem dixerit verbum contra Spiritum ſanctum, non remittetur ei, neque in hoc ſeculo, neque in futuro. Tertio autem loco ſunt peccata, quæ committuntur contra ſacramenta, quæ pertinent ad humanitatem Chriſti. Et poſt hæc ſunt alia peccata contra pu-

*tra. 89. 2
Ioa. inter
med. 6
prin. to. 9*

*1. 2. q. 73
a. 6. et 2.
2. q. 73. 6.
3.*

ras creaturas . Per accidens autem vnum peccatum est grauius alio ex parte peccantis : puta, peccatum quod est ex ignorãtia vel infirmitate, est leuius peccato quod est ex contemptu, vel ex certa scientia . Et eadem ratio est de alijs circumstantijs . Et secundum hoc, istud peccatum in quibusdam potest esse grauius: sicut in his qui ex actuali contemptu, cum conscientia peccati ad hoc sacramentum accedunt . In quibusdam verò minus graue : puta in his qui ex quodam timore, ne deprehendantur in peccato, cum conscientia peccati ad hoc sacramentum accedunt . Sic ergo patet quòd hoc peccatum est multis alijs grauius secundum suam speciem : non tamen est omnium grauiissimum .

Ad primum ergo dicendum, quòd peccatum indigne sumentium hoc sacramentum, cõparatur peccato occidentium Christum, secundũ similitudinem (quia vtrumque cõmittitur contra corpus Christi) non tamen secundum criminis quantitatem . Peccatũ enim occidentium Christum, fuit multo grauius . Primo quidem, quia illud peccatum fuit contra corpus Christi in specie propria : hoc autem peccatum est contra corpus Christi, in specie sacramenti . Secundo, quia illud peccatum processit ex intentione nocendi Christo, non autem hoc peccatum .

*In solut.
preced.*

Ad secundum dicendum, quòd fornicator accipiens corpus Christi, comparatur iudæ Christum osculanti, quantum ad similitudinem criminis (quia vterque ex signo charitatis Christum offendit) non tamen quantum ad criminis quantitatem: sicut etiam prius dictum est *. Hæc tamen criminis similitudo non minus competit alijs peccatoribus, quàm fornicatoribus . Nam & per alia peccata mortalia agitur contra charitatem Christi, cuius signum est hoc sacramentum ; & tanto magis, quanto peccata sunt grauiora . Secundum quid tamen peccatum fornicationis magis reddit hominem ineptum ad perceptionem huius sacramenti : in quantum scilicet per

per hoc peccatum spiritus maximè carni subijcitur, & ita impeditur feruor dilectionis, qui requiritur in hoc sacramento. Plus tamen ponderat impedimentū ipsius charitatis, quàm feruoris eius. Vnde & peccatum infidelitatis, quod funditus separat hominem ab Ecclesiæ vnitate, simpliciter loquendo, maximè hominem ineptum reddit ad susceptionem huius sacramenti, quod est sacramentum ecclesiasticæ vnitatis, vt supra dictum est *. Vnde & grauius peccat infidelis accipiens hoc sacramentum, quàm fidelis peccator: & magis contemnit Christum, secundum quod est sub hoc sacramento, præsertim si non credat Christum verè sub hoc sacramento esse: quia quantum est in se, diminuit sanctitatem huius sacramenti, & virtutem Christi operantis in hoc sacramento; quod est contemnere ipsum sacramentum in seipso. Fidelis autem, qui cum conscientia peccati sumit, contemnit hoc sacramentum, non in seipso, sed quantum ad vsum, indignè accipiens. Vnde & Apostolus 1. Corint. 11. assignans rationem huius peccati dicit, Non dijudicans corpus Domini, id est, non discernens ipsum ab alijs cibis: quod maximè facit ille, qui non credit Christum esse sub hoc sacramento.

979.2.1.
 973.
 2.4.50.

Ad tertium dicendum, quod ille qui proijceret hoc sacramentum in lutum, multo grauius peccaret, quàm ille qui cum conscientia peccati mortalis ad hoc sacramentum accedit. Primo quidem, quia ille hoc faceret ex intentione iniuriam faciendi huic sacramento, quod non intendit peccator indignè corpus Christi accipiens. Secundo, quia homo peccator est capax gratiæ, vnde etiam magis est aptus ad suscipiendum hoc sacramentum, quàm quæcumque alia irrationalis creatura. Vnde maximè inordinatè vteretur hoc sacramento, qui proijceret ipsum carnibus ad manducandum, vel qui proijceret in lutum conculcandum.